

Directie: en Redactie:
F.H. TERLAAK

Redactie en Administratie
Oranjelaan 13, Telefoon 171
Postbox 45

NIEUW GUINEA KOERIER

DE GROENE

onafhankelijk dagblad voor ned. nieuw guinea

Uitgave: Boekhandel & Handelsdrukkerij v/h Gebr. Terlaak

4e JAARGANG NO. 194

ZATERDAG 25 AUGUSTUS 1962

STAATSSECRETARIS IN HOLLANDIA

*„Ik heb Uw woorden ge-
hoord en ik begrijp ze”*

Hedenmorgen om 11 uur streek op het Sentani vliegveld de Dakota neer waarin de Staatssecretaris mr. Bot en de Gouverneur van Nederlands Nieuw Guinea gezeten waren.

Ter verwelcoming waren aanwezig behalve de commandant strijdkrachten, Schout bij Nacht Reeser, ook alle Diensthoofden en enige leden van de Nieuw Guinea Raad, waaronder de heer M. Kalsiepo.

De staatssecretaris wilde de pers niet op het vliegveld te woord staan, omdat hij haar nog genoeg gelegenheid hier-toe zou bieden tijdens zijn verblijf in Nieuw Guinea.

Vrijwel onmiddellijk na de begroeting begaven mr. Bot en Gouverneur Plat-teel zich naar Hollandia op weg om bij het Nieuw Guinea Raads gebouw een toespraak te houden voor een aldaar verzamelde menigte Papoea's, in antwoord op de toespraken van enige Nieuw Guinea Raads-leden.

Hierna zei mr. Bot v.a. „Beste vrienden, ik heb Uw woorden gehoord en ik

begrijp ze. Het is juist omdat ik meen enigszins de gevoelens die U momenteel beheersen te kennen dat ik hier ben gekomen.”

Mr. Bot verzekerde de Papoea's dat de Nederlandse Regering al het mogelijk-zelfs meer dan het mogelijke, had gedaan om de rechten van de Papoea's gehonoreerd te krijgen. Namens de Nederlandse regering zei de staatssecretaris het te betreuren dat het opbouw-werk de vooruitgang van Nieuw Guinea op zo'n abrupte wijze moest worden afgebroken.

Relletjes in Merouke Indonesiers en Papua's slaags

In Nieuw Guinea heeft de Resident van Merouke, de heer Eibrink Jansen, samenscholingen van meer dan vijf personen verboden. Woensdagavond is het in Merouke tot relletjes gekomen van pro-Indonesische Keisaren en anti-Indonesische Papoea's. Dat was de eerste keer dat zoiets gebeurde na het accoord.

In Biak zijn gisterochtend met een KLM-vliegtuig zeventien militaire waarnemers van de UNO aangekomen. Ze gaan toezien op het staakt het vuren dat een week geleden is afgekondigd. Deze waarnemers komen uit India, Ierland, Zweden, Brazilië, Nigeria en Ceylon. Twee andere waarnemers zijn naar Djakarta gereisd. Van daar uit zullen ze de vluchten meemaken van Indonesische vliegtuigen boven de oerwouden van Nieuw Guinea die pamfletten gaan uitgooien voor infiltranten.

Behalve deze functionarissen zijn er nu al twaalf op verschillende plaatsen in Nederlands Nieuw Guinea. De meesten van hen komen uit Kongo of uit de strook van Gaza.

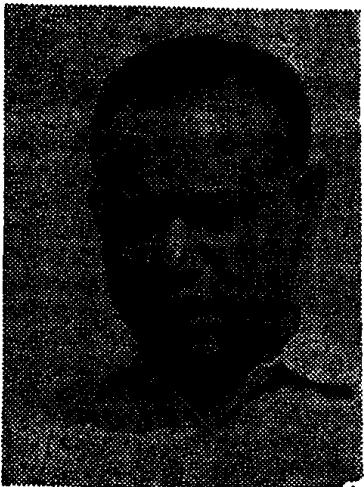
Stoffelijke resten worden over- gebracht

De stoffelijke resten van militairen die op Nieuw Guinea zijn gesneuveld zullen van rijkswege naar Nederland worden overgebracht. Dat zal gebeuren indien de nabestaanden dat wensen en zodra de omstandigheden het toelaten.

Dit geldt zowel voor militairen die in verband met vijandelijke acties zijn gesneuveld als voor militairen die op andere wijze bij de vervulling van hun plicht het leven hebben verloren.

JOUWE GAAT IN BUITENLAND WONEN

Persoonlijke veiligheid in gevaar

blad, dat hij buiten zijn geboorteland meer voor de nationale verlangens van de Papoea's kan doen dan wanneer hij in Nieuw Guinea blijft. Ik ben democraat en ik kan niet leven onder de geleide democratie van Soekarno, aldus Nicolaas Jouwe. Wij hebben geen haat tegen de Indonesiërs, maar verwerpen het regerings-systeem dat in hun land blijft gehandhaafd. In principe heeft de heer Jouwe besloten om zich buiten Nieuw Guinea te gaan vestigen. Waar staat voor hem nog niet vast. Hij denkt aan Nederland, de Verenigde Staten, Australisch Nieuw Guinea of een Afrikaans land. Op een vraag of hem van Nederlandse zijde is aangeraden zich niet meer blijvend op Nieuw Guinea te vestigen, antwoordde de heer Jouwe ontkennend.

Ik heb er tot nu toe met niemand over gesproken, zo voegde hij er aan toe. Ik ben geheel zelfstandig tot die beslissing gekomen. De heer Jouwe die vandaag naar Nieuw Guinea gaat voor het afwikkelen van

(Vervolg op pag. 4) in Engeland ontving, is hij er trots op

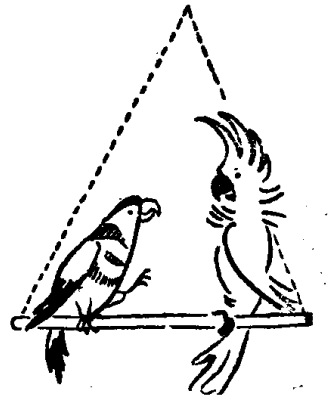
COMMUNIQUE

Het Gouvernements Voorlichtings Bureau deelt mede: „Betreffende de Indonesische schending van het accoord van de nacht van 20 op 21 augustus bij de Tanah-Merah-baai door middel van een landing plaats vond, kan het volgende worden gemeld. Uit bevolkingsmeldingen is gebleken dat een der tielal Indonesische militairen met rubberboten aan land zou zijn gegaan.

Vijf gewapende en geuniformeerde militairen van deze groep zijn reeds aan gehouden en voorlopig in verzekerde bewaring gesteld.

Waarnemers van de V.N. zijn op de hoogte gesteld.

Op Misool hebben de aldaar aanwezige Indonesische militairen contact op genomen met de Nederlandse autoriteiten. Momenteel bevinden zich 140 Indonesiërs te Lelitah.

KAKA: „Soekarno heeft vandaag de Aziatische Spelen geopend“.

LOERIE: „Ja, en hier komen binnenkort de UNO-spelen.“

Generaal Rikhye verdiende UNO-sporen in Kongo Drievoudige taak op Nieuw-Guinea

Het handhaven van de vrede en de orde in Nieuw Guinea zal in de overgangstijd hoofdzakelijk in handen liggen van een korte, Indiase officier, een veteraan zowel uit oorlog- als uit vreedstijd. Generaal Indar Jit Rikhye diende tijdens de tweede wereldoorlog met het Brits-Indische leger in het Midden-Oosten en Italië. Na de oorlog diende hij in het Pakistaanse leger en ging toen over naar het leger van India. In Kongo hielp hij bij de organisatie van de UNO strijdmacht van 2.000 man van verschillende nationaliteiten en ras.

Ondanks zijn militaire ervaring is hij meer bekend geworden door zijn niet-militair werk: hij speelde een grote rol bij het voorkomen van de oorlog in Kongo nadat het land in 1960 van België de soevereiniteit had gekregen. Nu heeft hij een drievoudige taak op zich genomen in Nederlands Nieuw Guinea. Die taak bestaat uit het handhaven van een wapenstilstand, het organiseren van een militair waarnemers team en het inschakelen van een veiligheidsmacht van de UNO die het gebied moet bewaken als de UNO het be-stuur op 1 oktober overneemt.

Tijdens de langdurige onderhandelingen tussen Nederland en Indonesië fungeerde generaal Rikhye als adviseur van de waarnemend secretaris-generaal van de UNO, Oe Thant. De brigade-generaal is diepgaand vertrouwd met de situatie en de plannen voor de UNO-politiemacht.

De generaal is een korte, gespierde man uit de Punjaab met een veroverende glimlach, altijd klaar met een spits antwoord in de bekende Engelse stijl van het „understatement“.

In het UNO-hoofdkwartier is hij militair adviseur van Oe Thant maar hij heeft de laatste twee jaar veel in Kongo vertoeft waar hij hielp de situatie onder controle te houden.

Hoewel vaak wordt gemeend dat generaal Rikhye, als produkt van de Britse militaire traditie, zijn opleiding

dat dit niet het geval is en dat hij zijn hele training in India heeft gehad.

Hij is er ook trots op dat hij in het voorjaar van 1944, als majoor Rikhye van de Bengaalse Lansiers de eerste gepantserde patrouille commandeerde die Venetië binnentrok als onderdeel van het vijfde Amerikaanse leger onder generaal Mark Clark.

Generaal Rikhye werd op 30 juli 1920 in Lahore in de Punjaab die nu tot Pakistan behoort, geboren als een van de zes zoons van een Indiase legerarts. Na zijn studies aan de Indiase militaire academie werd hij in 1939 benoemd tot cavalerie-officier bij de Bengaalse Lanciers. Gedurende de tweede wereldoorlog, diende hij bij gemechaniseerde onderdelen in Irak, Perzië, Syrië, de Libanon en Palestina voordat hij in 1943 naar Italië ging.

Aan het einde van de oorlog en voordat India en Pakistan onafhankelijk waren geworden diende hij aan de noord-westgrens van India. Na de onafhankelijkheid werd zijn eenheid naar Pakistan gedirigeerd. Hoewel hij hindoe is hielp hij bij de organisatie van het Pakistaanse moslem-leger voor dat hij terug werd gehaald naar India. Drie jaar lang voerde hij het bevel over de Koninklijke Deccan cavalerie in het gebied van Jammu en Kasjmir, dat toen betwist werd door Pakistan en India en ging vervolgens naar het staf college.

Generaal Rikhye's eerste optreden bij de UNO geschiedde als bevelvoerder kolonel over het Indiase contingent dat in november 1957 naar het gebied van Gaza werd gezonden. In april werd hij chef-staf van deze UNO-politiemacht en fungeerde af en toe ook als bevelvoerder.

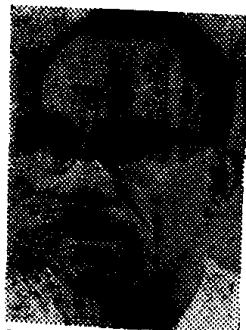
In februari 1960 keerde hij terug naar India om commandant van een infanterie-brigade te worden. In juli 1960 keerde hij terug naar de UNO als militair-adviseur.

In die zomer hielp generaal Rikhye de UNO-strijdmacht in Kongo vormen en hij bleef daar tot februari 1961, ook om te helpen bij het leiden van de operaties. Sedertdien heeft hij herhaaldelijk bezoeken aan Kongo gebracht.

(Vervolg op pag 4)

Open Brief aan den heer Kaisiepo

(Lid van de Nieuw Guinea Raad)

Zeer geachte heer Kaisiepo, Men heeft mij U afgeschilderd als een oprecht Christen, een achtens waardig huisvader en een vriend van de Nederlanders; daarenboven heeft men mij verzekerd, dat U Uw land liefheeft. Indien al deze zaken waar zijn — ik heb geen reden eraan te twifelen —, doet gij er goed aan de steun te zoeken in het Christendom, daar het andere U zal ontvallen. Uzelf, zoal, niet Uw familie, dreigt te worden omgebracht; de Nederlanders zullen U verraden en Uw geliefd Nieuw Guinea, dat gij met steun van ons tot ontwikkeling trachtte te brengen, zal onder het goedkeurend oog van een aantal Amerikaanse progressieven, geeichmaniseerd worden, zoals het tegenwoordig heet wanneer een staat een bevolkingsgroep tracht uit te roeien. Dat is Uw toekomst. De Heidelberger catechismus, eens het richtsnoer van een gelovig Nederland, raadt U aan deze wereld als niet te belangrijk te beschouwen. Gij hebt alle reden dat te doen. Vanzelfsprekend bestaat er voor U nog een uitweg. Dat is te emigreren naar ongelukkig geregeerd Australië of naar Nederland, dat, evenals het ten zuiden van U liggende continent, onder druk van de Verenigde Staten is gebracht: een bevriende Nato-mogendheid die niet wil inzien dat Uw zelfbeschikkingsrecht gelijk dat van Hongarije wordt. Zeker er komt een plebisciet, over een jaar of tien, onder leiding van Indonesië. Wij hopen dat gij dan nog leeft. Wij vrezen er voor. Hoe is dit alles zo gekomen? kan men vragen, gelijk de man die een vaas aan stukken gooide. Daar gij toch bezig zijt dood te gaan, uitgemoord te worden, of als balling behandeld te worden gelijk de Ambonezen en de andere vrienden van Nederland, die wij bij voorkeur verraden (zie Hamid II), is er geen reden U althans de waarheid te verhullen. Het gouvernement dat na generaal Eisenhower in de Verenigde Staten optrad, was bevreesd dat 90 miljoen Indonesiërs naar het communistische kamp zouden overlopen, zo men U en de Uwen niet aan Soekarno en Soebandrio cadeau gaf. Indien dit gouvernement, gelijk Foster Dulles, gezegd had: „loop maar over” was er niets gebeurd. Na zijn eerste onderhoud in Washington, nu twee jaar geleden, schreef Soebandrio aan Soekarno: „Men kan wel zeggen dat mijn politiek op bluff berust, de bluff zal werken. Men heeft mij in Washington verzekerd dat ik ongeveer twee jaar tijd moet hebben. In die tijd zal men ons wapens leveren, de publieke opinie bewerken. Vooral heeft men ons aangeraden bepaalde Nederlandse politieke groeperingen en particulieren te benaderen, ten einde in dat slappe land een stemming te kweken, die of Luns doet verdwijnen of hem in een onmogelijke positie brengt”. Aldus sprak de nieuwe Ameri-

kaanse administratie over een van zijn trouwste Nato-bondgenoten. De bluff heeft gewerkt. Telkens weer, onder andere door bezoeken aan Moskou, heeft het wankele Indonesische gouvernement de Amerikanen overtuigd van de juistheid der theorie om, als men in een arreslee zit en door wolven wordt vervolgd, telkens één der mede-inzittenden in de sneeuw te gooien — er niet bij denkende dat men tenslotte alleen overblijft. Nu ware het onbillijk alle schuld te werpen op een even Harvardiaanse als incompetente Amerikaanse administratie. Wanneer wij in Washington een ambassadeur hadden bezeten van enige vlees en kracht, en wanneer gezegde ambassadeur gedekt was, van den aanvang, door een stevige Nederlandse regering, dan ware niets geschied. Beide elementen ontbraken. Wij willen niet ontkennen dat de heer Van Royen zekere diplomatieke bekwaamheden bezit: wij bespreken slechts de vraag hoe hij ze aanwendt. Optredend met zijn gaven is deze halve Hollander — zijn moeder was Amerikaanse, zijn broer staat in dienst van de Amerikaanse inlichtingendienst — reeds sinds jaar en dag diplomatiek gesproken een der grote mislukkingen van onze buitenlandse staatkunde. Hij heeft bereikt dat mede naar hem genoemd is de Van Royen-Roem-overeenkomst. Deze overeenkomst heeft enkele honderdduizenden mensen levens gekost en de grondslag gelegd voor het bestelen en verdrijven van 36.000 Nederlanders, voor het naasten van alle Nederlandse ondernemingen en voor het verbreken van de diplomatieke betrekkingen met Indonesië. Wij zeggen niet dat dit de schuld van de heer Van Royen is; men kan van de maan niet verlangen evenveel licht als de zon te verspreiden. Wij zijn ervan overtuigd dat hij als ambassadeur in IJsland een eerste viool had gespeeld. Thans heeft hij de strijkstok uit handen laten vallen, hetgeen de meerderheid van de regering niet belet hem weer tot onderhandelaar met de Indonesiërs te maken. Nee, niet tot onderhandelaar, tot een vreemde staatrechtelijke figuur van volstrekt gevormde. In die hoedanigheid behoeft hij zelfs geen instructies meer na te komen, omdat hij kan zeggen: ik kon niet anders. Hij werkt met het „fait accompli”. Niet door zijn schuld alleen. De heer Van Royen heeft, evenals de veel sterkere Luns, geloofd in de beloften van de Amerikanen. Zij zijn geen enkele nagekomen. Mede met hun hulp vinden de dropings plaats die tot de dood van Nederlanders leiden. De heer Van Royen had dit evenwel moeten weten. Wij zijn nooit grote bewonderaars van Paul Henri Spaak geweest. Hij echter weigerde de hand te drukken van de Duitse ambassadeur die hem om capitulatie vroeg op het ogenblik dat de

Duitsers op Belgen schoten.

Zeer geachte heer Kaisiepo: op de plek waar wij een leeuw nodig hadden, hebben wij een krekel geplaatst. Dat was onze schuld; wij hadden beter moeten en kunnen weten.

Men praat niet zoals de heer Van Royen deed, van „enkele infiltranten doen geen schade aan het bereiken van een akkoord”.

Vorige week zagen wij, ik geloof in de Volkskrant, een foto van een jongen uit Raalte die gesneuveld is. De heer Van Royen praat door. Een marinier uit Tilburg wordt gedood. De heer Van Royen blijft aan tafel zitten. Vijf andere jongens zijn gesneuveld. De heer Van Royen praat door. Men vecht op het eiland Misool. De heer Van Royen praat door. Onze marine en onze mariniers handhaven het beste van wat Nederland ooit aan eerstand bood — de heer Van Royen praat; teneinde Amerika niet te ontstemmen. Zeker, ook zijn zoon vecht mee. Dat pleit voor zijn geslacht. Niet voor hemzelf.

En als wij Amerika dan eens voor een keer ontstemmen? Wat dan? De regering-Kennedy is evenmin als enige andere regering met jaboroers gediend. De keuze blijft: praten of vechten. Soekarno doet beide, omdat hij ons op de knieën wil hebben. Terwijl de heer Van Royen kopjes koffie zit te drinken met Soebandrio, slaat deze laatste een taal uit die een gemene deler is tussen de woorden welke Hitler en Nero gebruikten. Staat de heer Van Royen op, vol verontwaardiging; gelast de regering hem op te staan? De regering, die hoogst bezorgd is? Welneen. De heer Van Royen kan niet eens aan het plan Bunker vasthouden. Een Amerikaans plan nota bene. Het plan Bunker, gevallen door de wil van het nieuwe Amerikaanse gouvernement, dat zich geen ogenblik verzet tegen het sturen van Russische wapens naar 't gebied, duizenden kilometers voor het IJzeren Gordijn gelegen; dat alleen op een formeel akkoord uit is — in werkelijkheid op een Nederlandse capitulatie, daarin gesteund door knipsels uit de lafhartige Nederlandse pers en door de stunteligste voorlichting ter wereld — de Nederlandse.

Wij sluiten alleen een formeel akkoord. In wezen capituleren wij voor bluff, voor een paar honderd parachutisten, die, als zij soldaten zijn, optreden namens een regering die feitelijk met ons oorlog voert, of indien men hen als ongewenste vreemdelingen beschouwt, de moordenaars van onze jongens zijn — en moeten worden berecht. Nieuw Guinea moet Indonesisch worden en Luns moet weg: dan **ort Indonesië zich in de armen van het Westen.** Dat wil zeggen: dan is het bereid een lening van enkele miljarden te accepteren, waarvan het grootste deel ten name van Indonesische gezagsdragers op een Bank in Londen ge-

stort wordt. Als het geld betaald is wordt Indonesië communistisch. Genoeg van Van Royen voor wiens optreden onze regering verantwoordelijk schuldig blijft aan de Staten Generaal. Er zijn de schalkse Nederlandse partijen die vroeger pal plachten te staan. De Anti Revolutionairen gedragen zich als een blad in de novemberstorm. Hun woordvoerder barst in tranen uit, hun huisorgaan predikt overgave en degenen die het merg van deze oude Nederlandse partij vormen, schijnen met vakantie te wezen.

Met de katholieken is het beter gesteld, doch de universiteit van Nijmegen schijnt wraak te willen nemen op hetgeen enkele honderden jaren geleden de rōmsen ten onrechte is geschied. Van de particuliere scharrelaars zwijgen wij maar. Wij willen de socialistische oppositie niet overbieden in verachting voor katoentjes of margarine. In elke strijd der meningen lopen profiteurs rond die dom genoeg zijn te denken dat Soekarno hen zo meteen met open armen zal ontvagen.

Er zijn particulieren van wie men beter zou verwachten, zoals de Heldringetjes van de Nieuwe Rotterdamse Courant en hun kornuiten; men vergete niet dat dit lijforgaan van het „Weg met Ons” in 1938 een van onze beroemdste journalisten, dr. Van Blankenstein ontsloeg, omdat hij „zo tegen de Duitsers was”. Men kan zeggen dat de NRC een traditie handhaaft.

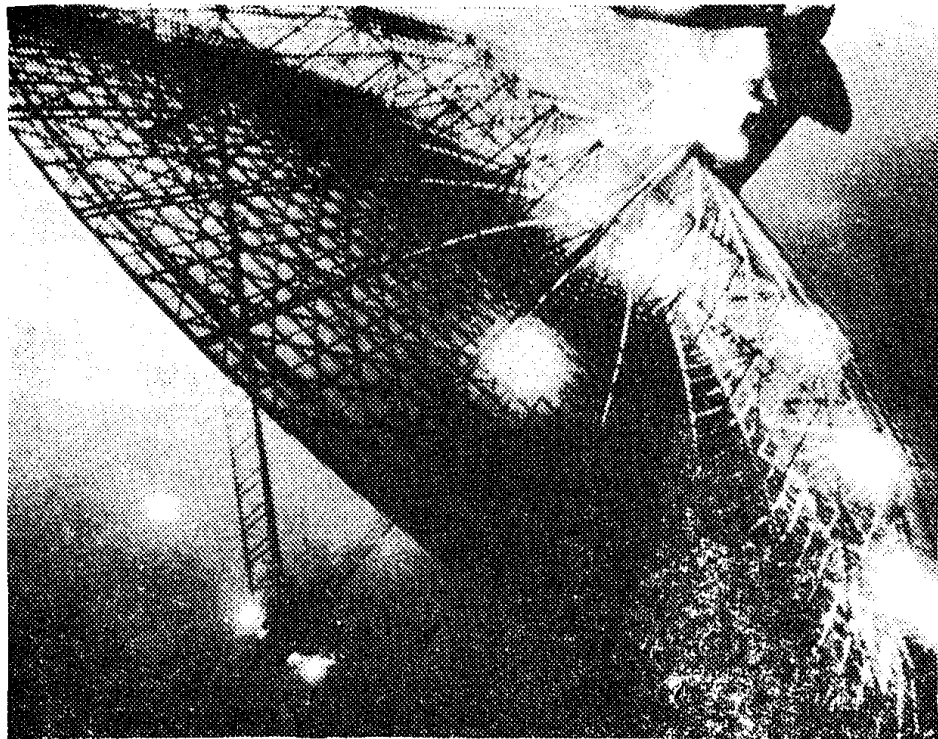
Wij komen dan tot de honorabele Thant, waarnemend secretaris generaal van de Verenigde Naties. Van huis uit is hij geen vriend van Soebandrio, noch van Soekarno. Dit heeft hem niet verhinderd niet alleen thans aan deze heren een memorandum te doen toekomen, voordat de Nederlandse regering hiervan kennis droeg. Hij wilde onze vlag al overdragen zonder ons ervan in kennis te stellen; het heeft hem evenmin verhinderd enkele maanden geleden reeds via de Indonesische ambassadeur in Birma een particuliere correspondentie met de twee Indonesische strijkrovers te voeren.

Oe Thant ontgaan twee dingen niet.

Ten eerste dat het Amerikaanse gouvernement tot elke prijs Nieuw Guinea aan Indonesië wil schenken; ten tweede dat Soebandrio van groter formaat is dan onze glimlachende dr. Van Royen. Oe Thant is een goede kenner van mensen en dingen. Hij wil vijf jaren secretaris-generaal van de Verenigde Naties zijn. Meer zullen wij maar niet zeggen. De ambtenaren van de VN op Nieuw Guinea zullen zich naar de wens van de Indonesische machthebbers gedragen, die wij aan de macht laten blijven gelijk eertijds Chamberlain Hitler — door hun de zegepraal te verschaffen.

William Shakespeare schreef zelden een stuk zonder een nar. De zotskap in dit drama, waarde heer Kaisiepo, huist in Canberra. Eerst hebben de Australiërs ijverig geholpen om het huidige Indonesische bewind aan de macht te brengen, thans zijn zij bezig de Russen bij te staan om raketbases in Biak te vestigen. Die bases dienen niet voor wetenschappelijke

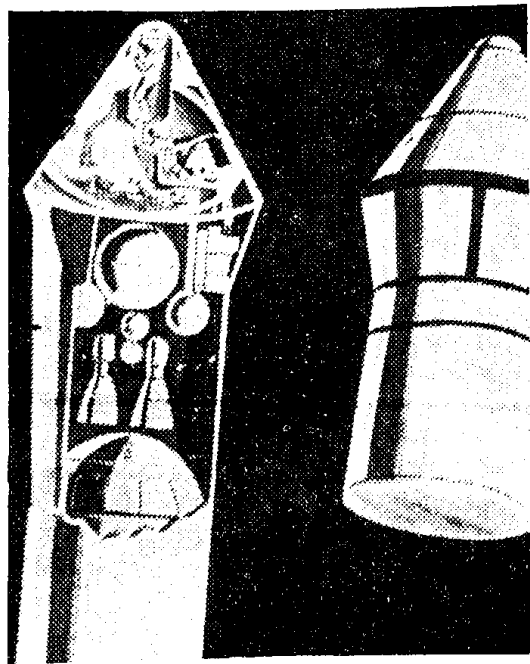
3 JAAR NIEUW GUINEA KOERIER

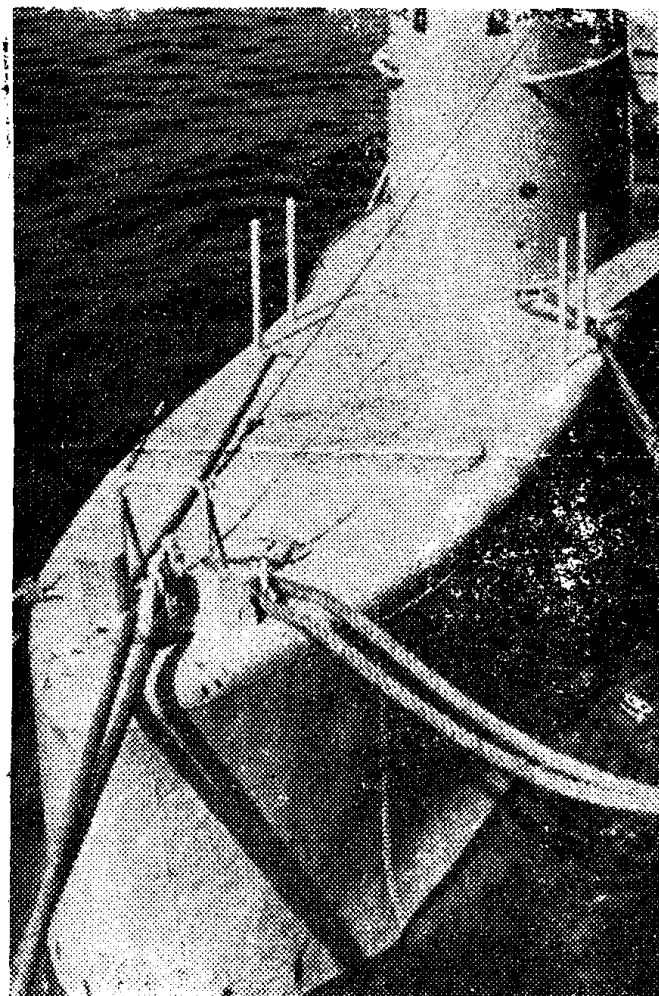
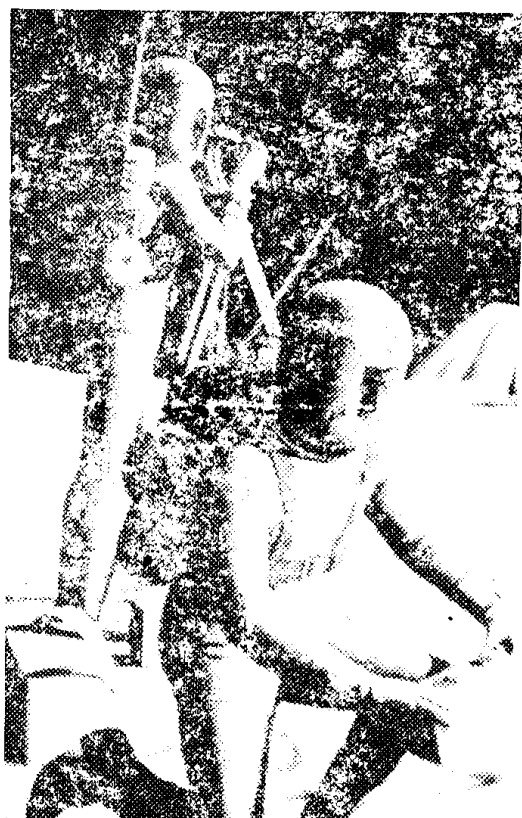
Ofschoon wij niet alle wereldnieuws opvingen in ons Bureau aan de Oranjelaan

Wij hadden immers toch ook onze zoete dromen

Tech duizelde het wel eens voor onze ogen, als we reacties op onze plannen hoorden

Wij waren graag aanwezig bij de duikbootaffaire om als eersten voor onze "Trouw" lezes het nieuws te verslaan

Wij weten dat we wel eens het verkeerde paard voor onze wagen spanden

Ook hadden we graag in de eerste Dakota met parakulisten gezeten

Maar velen zeiden reeds Hel is een kersenschim

Wordt vervolgd

STICHTING NATIONALE SPORT FEDERATIE

Doet mee aan de prijsvraag t.b.v. de voorbereiding van een Papoea-sportvertegenwoordiging naar de a.s. Zuid Zeespelen te Suva (Fiji). Prijsvraagkaarten ad. f. 1,— per stuk zijn vanaf 27 augustus a.s. verkrijgbaar aan devolgende adressen:

Hollandia:

Kantoor SNSF, Margriets traat 681, Dok V.
Oranje Garage
Toko Liauw
Boekenbeurs
Dienst van Sociale Zaken (Afd. Alg. Zaken), Dok II
Voetbalveld „Berg en Dal”, tijdens wedstrijden.

Hollandia-Binnen:

Postkantoor (alleen op de data 27-8, 3-9, 10-9, 17-9 en 24-9 van 8 — 12 uur).
Toko Ong Eng Ak.

Sentani:

Bestuurskantoor

Ifar:

Toko Braun.

Tevens binnenkort verkrijgbaar te Biak, Manokwari, Sorong, Fak Fak en Merauke.

Doet Uw voordeel, want:

1. ontvangt iedere koper van een of meer kaarten een of meer fietswimpels of draagspeldjes cadeau,
2. Zijn de prijzen de moeite waard, n.l.

1 hoofdprijs	van	f. 1000.--
1 tweede prijs	van	f. 500.--
1 derde prijs	van	f. 250.--
20 prijzen	van	f. 100.--
25 prijzen	van	f. 50.--

De trekking zal op een nader te bepalen datum plaatsvinden.

GROTE UITVERKOOP ALLES MOET DE DEUR UIT!

Vanaf heden

HALVE PRIJZEN!

**Toko Sam King Kongsie
A.P.O. Kamp.**

Bij Uw terugkeer in Nederland zijn wij U gaarne van dienst bij de oplossing van Uw huisvestingsprobleem.

D. KOK & CO., MAKELAARS anno 1866

**Vaste goederen-Hypotheken-Assurantien-Huizenbeheer
Taxaties.**

Schiedam, Tuinlaan 15 — 18, Telf. 64800
Amsterdam, Delflandplein 196, Telf 155944
Den Haag, Laan van Meerdervoort 23, Telf. 333174
Groningen, Nieuwe Boteringestraat 1, Telf. 23931
Breda, Koraalstraat 13, Telf. 31474

„WELKOM IN HOLLAND!”

Zoekt U een goed onderdak? Bericht het aan de Stichting Re-
creatie centra „Ostoerio”.
Nieuwe hotels te Haamstede op Schouwen-Duiveland, te Mak-
kum aan het IJsselmeer en te Warfum in Groningen. Zee, bos
en Duinen. Kamers met badkamer, douche en toilet.
Pensionprijs vanaf f. 4,— per dag per persoon. Ook compleet
ingerichte bungalow-caravans te koop, 3 vertrekken, 7 personen
Prijs f. 7.500,—.
Verder luxe stenen bungalows compleet ingericht voor 6 perso-
nen. Prijs f. 15.000.
Boekingen: Hoofdkantoor Giessenweg 33, te Rotterdam.

Abonnementsprijs f 6.— per maand
f 16.— per kwartaal bij vooruitbet.
Postabonnements
f 7.50 per mnd. — f 20.50 per kwar.
Advertentie tarieven
f 0.40 per mm. Bij contract (ten-
minste 1000 mm.) f 0.36 per mm.
Familieberichten f 0.32 per mm.

Agenten

Holl.-Binnen: Mevr. Jansen-Lentze
Ifar: Bakkerij „Braun”

„De BOEKENBEURS”

HEEFT ONTVANGEN:

Nieuwe boeken — vele pocket-
books

Lederen tassen voor op reis.

TEVEEL OM OP TE NOEMEN

no. 80269

doeleinden. Zij dienen om Sydney en Melbourne onder druk te zetten. En Canberra. Dat kunnen wij niet helpen. Van alle regeringen die wij de laatste jaren hebben bezig gezien, is de Australische de meest kortzichtige. Zij lijdt aan staatkundige myopie. De Australiërs zijn aardige mensen; wat diplomatieke gaven betreft kunnen zij zelfs bij de heer Van Royen in de leer.

Ja, deze regels zijn met bittere ernst geschreven. Betrekkingen tussen staten onderling hebben weinig van de genegenheid welke tussen bruid en bruidegom pleegt te heersen. Iets anders is om rondweg bedrog als basis van ons volkenrecht te nemen. Dat doen wij, ongeacht de waarschuwingen van een Luns, een Toxopeus, Margga Klompé, een Visser en een Bot. Dit neemt niet weg, dat dit „akkoord” met een partner die het nooit zal nakomen, door de Staten Generaal zal moeten worden aangenomen. Wij hopen dat niet de regering alleen het verdedigt, doch dat men onze briljante Van Royen als gevolmachtigde laat optreden. Hij kan dan in de middagpauze zijn boterhammetje eten bij het Groene Zoodje. Wij wensen hem niet het lot van Johan de Witt. Wij wensen hem een lang leven.

Dit, waarde heer Kaisiepo, is het laatste woord van een Nederlander die zich schaamt dat wij U hebben verraden. Gij hebt aan een van mijn medewerkers gevraagd, enkele maanden geleden: „Kan ik de Nederlanders vertrouwen?”

Het antwoord was toen volmondig: ja. Het tegendeel is waar. Wij verraden onze vrienden; wij bedriegen. Zij het ook dat wij door de Amerikanen op trieste wijze bedrogen zijn. Misschien konden wij niet anders. Mijn excuses voor de moord op Uw landgenoten. Mijn excuses voor de Van Royens, mijn excuses voor de tranen. Mijn excuses voor enkele dominees en enkelen van de universiteit van Nijmegen. Om van de „glippers” te zwijgen.

Het welk doende met de eerbied aan een oprecht Christen, een achtenswaardig huisvader en een door Nederland verraden vriend verschuldigd.

H.A. Lunshof.

(Elseviers Weekblad)

LUCHTPOSTSLUITINGEN

Maandag 27-8: Biak — Amsterdam Cs (06.30) — Merauke — Tanah Merah.
Dinsdag 28-8: Biak — Fak Fak — Amsterdam.
Woensdag 29-8: Biak — Manokwari — Sorong — Fak-Fak — Genjem — Wamena — Merauke — Tanah Merah — Lae.
Donderdag 30-8: Biak — Manokwari.
Vrijdag 31-8: Biak — Manokwari — Sorong — Amsterdam Cs — Djakarta.
Zaterdag 1-9: Biak — Manokwari — Sorong — Amsterdam Cs — Wamena.
Voor nadere inlichtingen telf Hla. 296

(Vervolg van pag. 1)

enkele particuliere zaken en voor overleg met zijn politieke vrienden, laat zijn gezin voorlopig in Nederland achter. Op een vraag of zijn politieke medestanders misschien een beroep op hem zullen doen om in Nieuw Guinea te blijven, antwoordde de heer Jouwe dat die mogelijkheid gering is. Zij zullen waarschijnlijk naar mijn be-
sluit luisteren en het eerbiedigen. Zo zijn Papoea's, aldus de heer Nicolaas Jouwe in „Het Parool”.

Filmprogramma

ORIENT THEATER

vertoont heden voor het laatst
“VOOR SCHURKEN GEEN GENADE”
met Audie Murphy, Felicia Farr en Stephen McNally.
Zij zaten klem tussen een moordlustige bende en een sheriff, die zijn ster misbruikte om te doden.

14 jaar.

Hollandia-Binnen heden: “BAGDAD”
met Maria Montez. 14 jaar.
Matinee Haven morgen: “RUSTY EN DE SPIONNEN” met Rin Tin Tin.

Alle leeftijden

Sentani morgen: “COBRA AFGOD”
met Sabu. 14 jaar.

Haven morgen en overmorgen: “FRANCIS WEET HET BETER” met Donald O' Connor en Piper Laurie.

De toeschouwers worden wild en de gokkers gaan failliet, als Francis met de paarden spreekt en iedere race-win naar aanwijst. Alle leeftijden.

REX THEATER

Hedenavond 25-8

“CIRCUSPARADE”

Een unieke circusfilm met fabelachtige prestaties in prachtige kleuren. Ongelooflijke dressuurnummers. Ongeëvenaarde acrobatiek. Adembenemd trapezewerk en 's werelds grootste clowns.

Alle leeftijden

Zondagavond 26-8

“DUIVELS VAN DE RODE CIRKEL”
met Charles Quigley, Herman Brix, David Sharpe en Carole Landis.
Een keiharde gangsterfilm 18 jaar.

(Vervolg van pag. 1)

ij die met hem samenwerken zijn getroffen door zijn vermogen om de belangrijkste telegrammen onmiddellijk uit een bundel militaire paperassen te plukken. Zoals van een cavalerist verwacht kan worden is paardrijden zijn favoriete sport maar hij heeft er steeds minder tijd voor. Wel maakt hij zich vrij voor zijn familielevens. Zijn vrouw, Usha Erry, met wie hij in 1946 trouwde, vergezelde hem naar Kongo. Hun zoons, Ravi (15) en Bhalinder (11) gaan op school in Simla, waar het gezin woont als vader en moeder niet in dienst van de UNO op reis zijn. In de vakanties voegen de jongens zich dan bij hun ouders.

Tjombe moet binnen tien dagen voorstellen aan- vaarden, of....

De hoogste UNO-vertegenwoordiger in Kongo, Robert Gardiner, heeft in Elisabethstad de jongste voorstellen van Oe Thant overhandigd voor hereniging van Kongo. Bij afwezigheid van president Tjombe werd het document in ontvangst genomen door de minister van buitenlandse zaken, Kimba.

Een UNO-vertegenwoordiger deelde later mee dat Tjombe tien dagen de tijd heeft gekregen om de voorstellen te aanvaarden. Volgens welingelichte kringen in Elisabethstad zal daar nog de nodige tijd worden uitgetrokken om de voorstellen verder uit te werken. De voorstellen van Oe Thant zijn opgesteld met inachtneming van de plannen van die landen die bij het wel en wee van Kongo nauw zijn betrokken. Ook is rekening gehouden met de voorstellen die ter tafel zijn gekomen tijdens het overleg tussen Tsjombe en de centrale regering.

Aziatische spelen geopend

President Soekarno heeft in het pas gereedgekomen stadion van Djakarta de vierde Aziatische spelen geopend maar op het moment dat de Indonesische president alle 1500 aanwezige sportlieden de hand drukte stond nog niet vast hoeveel landen aan de Aziatische sportfeest zouden deelnemen. Het bestuur van de federatie van de Aziatische spelen heeft kort voor de openingsplechtigheid na een verhit debat gevraagd de uitnodigingen aan Israël en Nationalistisch China te herhalen. Deze landen kregen destijds een uitnodiging maar hun ploegen konden niet komen omdat de inreisvisa werden geweigerd. Israël heeft zich daarop definitief teruggetrokken, maar Nationalistisch China hoopt alsnog te kunnen komen.